

Tình Thu Nào Cho Em...?

*Chút lãng mạn loé lên rồi chợt tắt,
Để Thu tàn còn kỷ niệm trong em!*

*Em không đếm đến mùa Thu thứ mấy,
Khi màu xanh chuyển biến, lá vàng rồi,
Khi hoàng hôn sợt nắng hững hờ phai,
Khi tóc mây không còn đen mượt nữa!*

*Giữa con đường ngập lá Thu vàng úa,
Em một mình chậm đếm bước đi qua,
Lá chuyển mình, tiếng vụn vỡ khóc òa,
Gió Thu đùa, vàng bay quấn chân nhỏ.*

*Đường em đi, bao năm rồi, không nhớ,
Lặng lẽ riêng mình giấu kỷ niệm xưa,
Hào gầy đi theo năm tháng mong chờ,
Cùng với người bỏ sân trường dạo ấy!*

*Biết vô vọng, sao vẫn trông ngóng đấy,
Sao mong cầu một ngày được tin nhau,
Vòm trời kỷ niệm, mây trắng thay màu,
Nhưng Thu qua, rồi Thu qua, thầm lặng.*

*Em vẫn đi, từng mùa Thu hoang vắng,
Em vẫn buồn như từng cánh vàng rơi,
Như mây Thu lơ lững phủ khung trời,
Như đời người, sinh, lão, rồi bệnh, tử!*

*Người ở đâu, quên rồi hay không nhớ,
Từng cho em tin tưởng tuổi xuân thời,
Từng nhìn em e ngại không ngoài lời,
Thẹn trong hơn trong mùa thi sắp tới.*

*Em cúi mặt, lặng im, không thưa gửi,
Em không ngờ lần cuối chính là đây...
Tình câm nín người gìn giữ từng ngày,
Chỉ nhìn em... giữa muôn tà áo trắng!*

*Rồi người đi, chiều Thu qua bình lặng,
Lá đổi màu, cảm nghĩ cũng vàng theo,
Không ai biết trong em giận rất nhiều,
Chỉ một người vô tình thật đáng ghét!*

*Em tự ái ngút ngàn, không luyến tiếc,
Tình đầu với người chỉ biết nhìn thôi,
Chưa từng ngờ cảm nghĩ thật bằng lời,
Nhưng tại sao... cố tình cho em biết???*

*Từ người đi, nghìn trùng xa, biệt, biệt,
Không nhớ gì người bỏ lại quê hương,
Em một mình đếm bước mỗi Thu sang,
Rồi tự nhắc quên đi, không được nhớ...*

*Tưởng như thế là xong, là muôn thuở,
Tình câm đầu dần chết, chẳng còn đâu,
Em cố quên theo tóc mây chuyển màu,
Em tự nhủ không mong chờ người nữa.*

*Nhưng một chiều, trên lối vàng lá phủ,
Kiếp ly hương, em buồn khóc âm thầm,
Muôn trùng xa, nhận được tin cố nhân,
Giọng nghẹn lời, thăm em và rất nhớ...!*

*Bao năm qua, người chưa từng bày tỏ,
Nhưng bóng theo người, vẫn chỉ là em,
Nhớ em nhiều, chôn chặt mãi trong tim,
Chỉ biết nhìn, ngại ngùng không với tới!*

*Hơn bốn mươi năm, một lần người gửi,
"Thu, Hát Cho Người"* để tặng em thôi,
Mãi thương em, tình câm lặng ngàn lời,
Để không thẹn với bạn đời chung bước!*

**Nhạc phẩm "Thu, Hát Cho Người"- Vũ Đức Sao Biển*

*Thiên-Thu
Canada, Mùa Thu 2014*